

Prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, judecător – R. Pascari
Instanța de Apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – A. Panov, M. Anton, Iu. Cotruță

DECIZIE

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței,
Judecători

Tatiana Vieru,
Nicolae Craiu, Oleg Sternioală,
Maria Ghervas, Svetlana Filincova

examinând recursul declarat de către Gîrbu Boris,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Gîrbu Boris către Ministerul Justiției, intervenienți accesorii Consiliul mun. Chișinău, executorul judecătoresc Ciuchitu Radu, privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea într-un termen rezonabil,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, prin care a fost respins apelul lui Gîrbu Boris, admis apelul declarat de Ministerul Justiției, casată hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 05 august 2016 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea reclamantului a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 06 mai 2016, Gîrbu Boris a depus o cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției, intervenienți accesorii Consiliul mun. Chișinău, executor judecătoresc Ciuchitu Radu, prin care a solicitat:

Constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2011 și a drepturilor sale prevăzute de art. 6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 1 al Primului Protocol la Convenție;

Încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul său a sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru neexecutarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2011;

Încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul său a sumei de 84000 lei plata pentru chirie pentru perioada 25.05.2013-25.04.2016 pentru 35 de luni, 2400 lei lunar;

Încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 lei, a cheltuielilor achitate executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare în sumă de 600 lei și a cheltuielilor pentru xerox în mărime de 169,50 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2011 a fost admisă cererea sa de chemare în judecată și a

fost obligată Primăria mun. Chișinău să-l asigure cu spațiu locativ, potrivit normelor stabilite de legislație, această hotărâre devenind irevocabilă prin neatacare, după care s-a adresat executorului judecătoresc Ungureanu Oleg în vederea executării acesteia.

A invocat reclamantul că în procedura de executare, executorului judecătoresc i-a parvenit răspunsul Primăriei mun. Chișinău, potrivit căruia este imposibilă executarea acestei hotărâri la moment, din cauza lipsei de spațiu locativ liber în mun. Chișinău.

A mai menționat reclamantul că a înaintat la Curtea Europeană a Drepturilor Omului o cerere, iar prin scrisoarea Curții din 12.07.2012 a fost informat despre intrarea în vigoare a Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr.87 din 21.04.2011, iar cererea sa a fost declarată inadmisibilă, din care considerente, la 24.05.2013 a depus o cerere de chemare în judecată la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău către Ministerul Justiției în temeiul legii nominalizate.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 01 octombrie 2013 cerințele sale privind constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2011, încasarea prejudiciului material și moral și a cheltuielilor de judecată au fost respinse ca neîntemeiate, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2014 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 30 aprilie 2014, hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 01 octombrie 2013 a fost menținută.

A afirmat reclamantul că la 26.10.2014 a înaintat Curții Europene a Drepturilor Omului o nouă cerere în privința neexecutării hotărârii Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2011, iar conform scrisorii Curții din 24.09.2015 a fost informat despre adoptarea deciziei în cauza lai Texgal Aurica SA c. Moldovei și a altor 60 de cereri, printre care și cererea nr.72146/14 Gîrbu c. Moldovei, care fiind conexe au fost comunicate Guvernului Republicii Moldova.

În opinia reclamantului i-au fost încălcate drepturile prevăzute de art. 6 al CEDO și art. 1 al Primului Protocol la Convenție, deoarece hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2011 nu se execută mai mult de 5 ani, iar pentru reclamant acesta este un termen foarte mare, deoarece locuiește în chirie și achită lunar câte 2400 lei, astfel încât urmează a-i fi compensată chiria achitată în perioada 25.05.2013-25.04.2016 în sumă de 84000 lei.

Reclamantul a susținut că a suferit în urma neexecutării un prejudiciu moral evaluat la suma 50000 lei, ce derivă din perioada de timp în care hotărârea sa nu a fost executată: 25.05.2013-25.04.2016.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 1, 20, 47, 53 ale Constituției Republicii Moldova, art. 5, 166, 167 CPC, art. 1416 alin. (1), 1422 alin. (1), 1423 alin. (1) Cod civil, art. 6 și 13 ale CEDO, art. 1 al Primului Protocol la Convenție; practica CtEDO; Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 05 august 2016 acțiunea a fost admisă parțial, fiind constatată încălcarea dreptului la executarea în

termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2011 și a art. 6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, articolul 1 al Primului Protocol la Convenția indicată, s-a încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Gîrbu Boris suma de 15000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 84000 lei cu titlu de prejudiciu material, cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2011, pentru perioada 25.05.2013-25.04.2016, s-a admis parțial cererea reclamantului privind compensarea cheltuielilor de judecată și s-a încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Gîrbu Boris cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 2000 lei pentru servicii juridice, în rest cerințele înaintate fiind respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, a fost respins apelul lui Gîrbu Boris, admis apelul declarat de Ministerul Justiției, casată hotărârea Judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 05 august 2016 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea reclamantului a fost respinsă.

La 13 martie 2017, Gîrbu Boris a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017 și modificarea hotărârii Judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 05 august 2015, în partea ce ține de diminuarea sumei prejudiciului moral încasat cu încasarea acestuia în mod integral.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel a examinat cauza cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept.

Mai mult ca atât, a specificat că o autoritate de stat nu poate să invoce lipsa fondurilor și spațiului locativ alternativ, ori altfel de motive, ca scuză pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești. Astfel spus, în opinia recurentului, există atât violarea art. 6 § 1 al Convenției, cât și art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție, deoarece datorită eventualei neexecutări a hotărârii judecătorești, el nu poate beneficia de bunurile sale.

Totodată, în susținerea recursului declarat, recurentul a invocat că prejudiciul material suportat în mărime de 84 000 lei a fost calculat pentru perioada de neexecutare: 25.05.2013 – 25.04.2016, cheltuieli suportate de Gîrbu Boris pentru plata chiriei apartamentului închiriat de ultimul.

Cu referire la prejudiciul moral în mărime de 50 000 lei, a explicat că acesta derivă din perioada de timp de neexecutare a unei hotărâri irevocabile și corespunde exact cu jurisprudența relevantă CEDO și cu Recomandarea Curții Supreme de Justiție din 01.11.2012 privind satisfacția echitabilă.

În acest context, recurentul evidențiază că se află într-o stare de stres continuă de imposibilitate de a-și realiza drepturile sale, care în opinia lui este tratament discriminatoriu.

Prin urmare, decizia recurată contravine, în viziunea lui Gîrbu Boris, actelor normative, practicii Curții Supreme de Justiție și practicii CEDO, la care a făcut referire atât în cererea de chemare în judecată, cererea de apel, cât și în cererea de recurs declarată.

La fel, criticile invocate de către recurent în cererea de recurs se referă și la hotărârea instanței de fond, așadar, ultima a subapreciat considerabil și neîntemeiat

compensarea prejudiciului moral în mărime de 15 000 lei, neglijând practica instanțelor naționale în categoria de litigii cu același obiect.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 26 iulie 2017, recursul declarat de Gîrbu Boris a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Instanța de recurs constată că, decizia recurată a fost pronunțată la 02 martie 2017, iar cererea de recurs a fost declarată la 13 martie 2017, fapt ce atestă că recurentul Gîrbu Boris s-a conformat normelor procedurale legale și a declarat în termen recursul.

În conformitate cu art. 444 al Codului de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În corespundere cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. f) al Codului de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii instanței de fond, din considerentele ce urmează.

Verificând legalitatea deciziei atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul constată că instanța de apel, la examinarea cauzei, a încălcat normele de drept material, și anume, a interpretat în mod eronat legea.

Din materialele dosarului rezultă cu certitudine că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2011, Primăria mun. Chișinău a fost obligată să-l asigure pe recurent cu spațiu locativ, potrivit normelor stabilite de legislație, această hotărâre devenind irevocabilă prin neatacare, iar ulterior fiind depusă executorului judecătoresc în vederea executării silite al acesteia. (vol. I, f.d. 24-25, 44, 109)

La fel, este cert și faptul că în cadrul procedurii de executare a documentului executoriu, executorul judecătoresc de mai multe ori a obligat Consiliul mun. Chișinău să execute obligația sa în calitate de debitor și anume să-i acorde lui Gîrbu Boris spațiu locativ. (vol. I, f.d. 41, 42, 43)

Din comunicatul informativ din 30 mai 2016, executorul judecătoresc Ciuchitu Radu a informat că potrivit răspunsurilor Primăriei mun. Chișinău este imposibilă executarea documentului executoriu din motivul lipsei spațiului locativ liber, iar Consiliul mun. Chișinău nu dispune de surse financiare pentru construcția blocurilor locative noi. Astfel, la data de 30 mai 2016, hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2011 nu este executată. (vol. I, f.d. 108)

Conform art. 14 alin. (1) și (2) al Codului civil, persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel. Se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat.

Potrivit dispozițiilor art. 1423 alin. (1) al Codului civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a

răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

În conformitate cu art. 2 alin.(1) al Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă. Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului.

Respectiv, în sensul dispozițiilor citate este de înțeles că orice persoană poate pretinde la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, dacă se constată o atare încălcare.

Conform art. 4 alin. (2) și (3) al aceleiași Legi, instanța de judecată care examinează în fond cauza, organul de urmărire penală, autoritatea implicată în proces sau, după caz, executorul judecătoresc ori autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești prezintă Ministerului Finanțelor al RM un raport motivat privind modul de respectare a termenului rezonabil și, după caz, dosarul sau o copie de pe dosar. Raportul privind modul de respectare a termenului rezonabil se prezintă în scris și va conține: numele și prenumele judecătorului, ale reprezentantului autorității implicate în proces, ale executorului judecătoresc sau ale reprezentantului autorității responsabile de executarea hotărârii judecătorești; date despre acțiunile procesuale întreprinse, termenele de realizare și motivarea acestora; date despre acțiunile procesuale întreprinse în vederea accelerării procedurii de judecare, după caz; alte date relevante privind respectarea termenului rezonabil.

Iar, în conformitate cu art. 70 alin. (1) al Codului de executare, documentul executoriu va fi executat în termenul indicat în el sau, în cazul în care nu este indicat, într-un termen rezonabil. Criteriile de determinare a termenului rezonabil sînt: complexitatea procedurii de executare, comportamentul participanților la procedura de executare, interesul creditorului și conduita executorului judecătoresc.

La caz, prezintă relevanță acțiunile întreprinse de executorul judecătoresc, Ciuchitu Radu, pe marginea procedurii executorii, intentate întru executarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2011 cu privire la obligarea Consiliului mun. Chișinău de a-l asigura pe recurent și membrii familiei lui (fiica) cu spațiu locativ conform normelor legislației în vigoare și anume: acordarea termenelor pentru executare benevolă a hotărârii judecătorești, obligarea repetată de a include pe ordinea de zi a Consiliului municipal chestiunea cu privire la acordarea spațiului locativ recurentului etc. (vol. I, f.d. 112, 41, 42, 43, 44), însă

toate demersurile ulterioare din partea executorului judecătoresc au rămas nesoluționate de către debitor, invocându-se lipsa de spațiu locativ liber în municipiul Chișinău, reducerea substanțială a imobilelor cu destinație locativă aflate în proprietatea municipală, precum și lipsa mijloacelor financiare necesare pentru construcția unor astfel de spații (vol. I, f.d. 114, 116, 118, 120, 123).

Concomitent cu cele expuse, Colegiul lărgit reține că sarcina probării prejudiciului moral nu poate fi pusă pe seama reclamantului și se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație în mod obligatoriu argumentele ambelor părți în proces și excluzându-se pretenții excesive și vădit exagerate.

Prin urmare, prima instanță corect a stabilit că lui Gîrbu Boris i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, prin depășirea termenului rezonabil de executare a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2011 și, prin urmare, a avut loc o violare a articolului 6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Or, conform art. 2 alin. (1) și (6) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă. Mărimea reparației prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se stabilește de instanța de judecată în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum și de pretențiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanței de judecată și a autorităților relevante, de durata încălcării și de importanța procesului pentru reclamant.

Cu referire la prevederile enunțate și reieșind din specificul acțiunii, instanța de recurs constată că instanța de fond cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, creând condiții obiective participanților la proces, justificat a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a cerințelor lui Gîrbu Boris cu privire la repararea prejudiciului moral și corect a determinat mărimea acestuia de 15 000 lei, care este una proporțională cu sumele acordate atât de instanțele naționale, cât și de Curtea Europeană pe cazuri similare, având în vedere că pretențiile recurentului-reclamant pe marginea acestui capăt de cerere derivă din neexecutarea hotărârii judecătorești doar pentru perioada solicitată de 25 mai 2013 – 25 aprilie 2016.

Or, în cazul dat, instanța de fond a pronunțat hotărârea judecătorească reieșind din limitele pretențiilor înaintate de recurentul-reclamant, iar alegațiile acestuia referitoare la alte cauze cu obiect similar în cadrul cărora se acordau despăgubiri mai mari, perioada de referință era mai mare decât perioada în speță.

Reținând cele expuse supra, Colegiul lărgit atestă că decizia instanței de apel este bazată pe o interpretare eronată a legii, astfel fiind una neîntemeiată, or nu poate fi sublimată sintagma ”conform succesiunii rândului stabilit” cu supremația

dreptului la un proces echitabil prin executarea în termen rezonabil a hotărârii irevocabile.

În același context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată interpretarea eronată de către instanța de apel a prevederilor art. 70 alin. (1) al Codului de executare, echivalând dispoziția legală de executare a documentului executoriu în termenul stabilit în acesta cu sintagma ”conform succesiunii rîndului stabilit”, or ultima nu stabilește nici un termen sau perioadă de timp certă pentru executarea hotărârii, ceea ce contravine noțiunii de termen rezonabil.

Totodată, Colegiul lărgit apreciază critic motivarea instanței de apel cu privire la faptul că recurentul Gîrbu Boris, prin neatacarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2011 în partea executării acesteia conform succesiunii rîndului stabilit, a fost de acord cu aceasta și ca urmare nu are dreptul de a solicita în instanță obligarea Consiliului mun. Chișinău de a-i atribui spațiu locativ înaintea survenirii rîndului său.

Această concluzie eronată a instanței de apel, la fel, contravine dreptului la un proces echitabil, prin simplul fapt că această succesiune a rîndului, neavînd la rîndul ei careva termene de executare, creează o incertitudine pentru recurentul-reclamant în ceea ce ține executarea în termen rezonabil a hotărârii irevocabile.

La fel, Colegiul lărgit consideră că prima instanță justificat a reținut și necesitatea admitterii integrale a cerințelor recurentului-reclamant cu privire la repararea prejudiciului material cauzat ca rezultat al neexecutării hotărârii judecătorești, constituit din cheltuielile suportate pentru închirierea apartamentului.

La acest capitol este de menționat că, conform contractului de închiriere a spațiului locativ din 25 mai 2011, încheiat cu Raiu Dunea, recurentul-reclamantul Gîrbu Boris a închiriat ap. 53 din str. N. Zelinski 34/4, mun. Chișinău pentru o perioadă de 3 ani, fiind prelungit prin contractul de locațiune din 25 mai 2014, la o plată lunară de 2400 lei (vol. I, f.d. 48, 49-50).

Prin prezenta acțiune, Gîrbu Boris pretinde la restituirea plății chiriei imobilului pentru perioada: 25 mai 2013 – 25 aprilie 201, or cerința în cauză cade sub incidența Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, din care considerente rezultă legalitatea capătului de cerere cu privire la repararea prejudiciului material.

Sunt însă irelevante argumentele recurentului Gîrbu Boris cu privire la încasarea sumei cu titlu de cheltuieli pentru fotocopiere (xerox), or din probele prezentate de acesta nu rezultă dacă aceste servicii au fost beneficiate de ultimul în legătură cu cauza examinată.

Totodată, este justă concluzia instanței de fond cu privire la respingerea cerințelor lui Gîrbu Boris cu privire la încasarea cheltuielilor legate de procedura de executare, or potrivit art. 36 alin. (2) al Codului de executare, debitor al cheltuielilor devine debitorul procedurii de executare și nu Ministerul Justiției.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a reitera că, o autoritate de stat nu poate să invoce lipsa fondurilor ca scuză pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești irevocabile, mai mult că întârzierea de executare nu poate fi astfel, încât să prejudicieze esența dreptului protejat conform articolului 6 § 1 al Convenției. (cauza Imobiliare Saffi c. Italy, hotărârea din 28 iulie 1999).

La acest capitol, se va menționa și faptul că dreptul la o instanță, garantat de articolul 6 §1, ar fi iluzoriu dacă sistemul de drept al unui Stat Contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească irevocabilă și obligatorie să rămână neexecutată în detrimentul unei părți. (cauza Grițco c. Moldova, hotărârea din 29 noiembrie 2005)

Executarea unei hotărâri pronunțate de orice instanță trebuie, prin urmare, privită ca o parte integrantă a „procesului” în sensul articolului 6 al Convenției. (cauza Hornsby c. Greece, hotărârea din 19 martie 1997, cauza Burdov c. Russia, hotărârea din 7 mai 2002).

Așa fiind, în speță este cert că autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești, care este statul Republica Moldova, nu a întreprins toate măsurile corespunzătoare în vederea executării hotărârii judecătorești irevocabile, în consecință Gîrbu Boris nu a putut beneficia de succesul obținut în urma examinării litigiului, care se referea la asigurarea lui și a familiei sale (fiicei) cu spațiu locativ conform normelor stabilite de legislația în vigoare, fapt ce incontestabil denotă că hotărârea adoptată în favoarea ultimului a rămas neexecutată o perioadă considerabilă de timp.

Astfel, din considerentele arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017 cu menținerea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 05 august 2016.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Gîrbu Boris.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017 și se menține hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 05 august 2016, pronunțată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată lui Gîrbu Boris către Ministerul Justiției, intervenienți accesorii Conciliul mun. Chișinău, executorul judecătoresc Ciuchitu Radu, privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea într-un termen rezonabil.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru,

Judecători

Nicolae Craiu,

Oleg Sternioală,

Maria Ghervas,

Svetlana Filincova